U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Jakuba Camrdy a Mgr. Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobce: **Ing. J. H.,** proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství,** se sídlem Masarykova 427/31, Brno, v řízení o žalobě vedené u Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci pod sp. zn. 59 Af 18/2017, o námitce podjatosti vznesené žalobcem vůči všem soudcům Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci v aktuálním obsazení a o návrhu na přikázání věci jinému soudu z důvodů tzv. delegace nutné,

takto:

I. Soudci správního úseku Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci Mgr. Lucie Trejbalová, Mgr. Hana Ptáčková, Mgr. Karolína Tylová a Mgr. Roman Buchal **nejsou vyloučeni** z projednávání a rozhodnutí věci žalobce vedené u Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci pod sp. zn. 59 Af 18/2017.

II. Návrh na přikázání věci jinému než Krajskému soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci **se zamítá.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou u krajského soudu domáhá zrušení, popř. vyslovení nicotnosti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 11. 2016, č. j. 50341/16/5100-31462-707633. Žalobce nezaplatil současně s podáním žaloby soudní poplatek, proto byl soudem dne 29. 3. 2017 vyzván ke splnění poplatkové povinnosti. Na výzvu soudu reagoval podáním, v němž žádá ustanovení advokáta a osvobození od soudních poplatků; současně vznesl námitku podjatosti všech soudců krajského soudu v aktuálním obsazení a požaduje přikázání věci jinému soudu, a to z důvodu delegace nutné, protože opět hrozí, že soudci krajského soudu bude pokračováno v pokořování nezávislého, nestranného, odborného a spravedlivého rozhodování.

Z aktuálního rozvrhu práce krajského soudu Nejvyšší správní soud zjistil, že námitka podjatosti se týká aktuálně soudců správního úseku krajského soudu, jimiž jsou Mgr. Lucie Trejbalová, Mgr. Hana Ptáčková, Mgr. Karolína Tylová a Mgr. Roman Buchal.

K předkládací zprávě krajského soudu byla připojena vyjádření těchto soudců k námitce podjatosti; všichni uvedli, že se za podjaté nepovažují, neboť nemají žádný vztah k účastníkům ani k projednávané věci, nepodíleli se ani na projednání a rozhodování věci před správním orgánem.

Z odůvodnění námitky podjatosti se podává, že důvod pro vyloučení soudců krajského soudu spatřuje žalobce v tom, že podle jeho názoru v této a jiných věcech nerozhodují „*nezávisle, nestranně, odborně a spravedlivě*".

Podle § 8 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.") jsou soudci „*vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučeni jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.*" (zvýrazněno Nejvyšším správním soudem). Podle § 8 odst. 5 s. ř. s. musí být námitka podjatosti zdůvodněna a musí v ní být uvedeny konkrétní skutečnosti, z nichž je dovozována. Jakkoli je žalobcova námitka podjatosti velmi obecná a – izolovaně posuzováno – za hranicí požadavku na její odůvodněnost a konkrétnost, z jejího obsahu a ze skutečnosti, že žalobce vedl a vede před správními soudy, včetně krajského soudu, celou řadu soudních sporů, Nejvyšší správní soud dovozuje, že ji žalobce opírá o rozhodování krajského soudu v jeho věcech, jež nyní projednávané věci předcházely.

Námitka podjatosti není důvodná.

Integrální součástí práva na spravedlivý proces tak, jak je vymezeno v čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a v čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, je garance toho, aby ve věci rozhodoval nezávislý a nestranný soudce. Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v ustanovení § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Soudce lze z projednávání a rozhodnutí přidělené věci vyloučit jen výjimečně a ze skutečně závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2003, č. j. Nao 19/2003 - 16, dostupné na www.nssoud.cz). Zákon přitom stanoví, že takovým důvodem nemůže být okolnost, která spočívá v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

Námitka podjatosti vznesená žalobcem vůči soudcům krajského soudu tedy neobstojí, neboť ji vztahuje k jejich presumovanému „*postupu ... v řízení o projednávané*

věci“ a k jejich „*rozhodování v jiných věcech*“, tj. k důvodům, jež podle výslovného ustanovení § 8 odst. 1 věty poslední s. ř. s. důvodem pro vyloučení soudců z rozhodování jednoznačně být nemohou. Proto bylo rozhodnuto, jak je ve výroku I tohoto usnesení uvedeno.

Vzhledem k tomu ani logicky nemohlo být vyhověno návrhu žalobce na přikázání věci jinému než Krajskému soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, neboť nebyla splněna podmínka tzv. delegace nutné dle § 9 odst. 1 s. ř. s., tzn., že pro vyloučení všech soudců specializovaných senátů místně příslušného krajského soudu nelze sestavit senát. Jak je z výroku I zřejmé, nikdo z těchto soudců vyloučen nebyl. Proto byl návrh na přikázání věci jinému soudu výrokem II zamítnut.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. dubna 2017

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu